

pa kabinettet. Han lyckades verkligen bilda det, huvudsakligen med representanter av folkpartiet — endast herr Pool (jordbruksministern) tillhörde arbetarpartiet och herr N. Kann (bildningsministern) tillhörde det kristliga folkpartiet, och de nya medlemmarna blevo även valda av konstituanten, men då det socialdemokr. partiet, arbetarpartiet och agrarförbundet förhållit sig neutrala vid valen, avgingo de nya medlemmarna genast, sedan de under en kvart timme innehaft regeringen. Nu var det premiärministern Jaan Tönnison, som ännu en gång fick taga sig saken ann genast skaffa en ny regering, och han gjorde det och lyckades även ty socialdemokraterna understödde den gången försjaged, och den 30 juli på kvällen valde konstituanten den nya regeringen med övervägande majoritet. Sammansättningen är följande.

Premiären Jaan Tönnison, f. d. premiären (folkpart.),

Utrikesmin. Ado Birk, f. d. nrikesmin. (folkpart.),

Inrikesmin. Karl Einbund, f. d. rikskontrollör (folkpart.),

Krigsminister Generalmajor Alexander Tönnison, (neutral),

Finansmin. Tönnis Wares, f. d. finansm. biträde (neutral),

Handels- och industrim. Oskar Wirkhaus, (folkpart.),

Jordbruksmin. August Kerem, (folkpart.),

Kommunikationsmin. Alexander Bürger, (folkpart.),

Justitiemin. Jüri Jackson, f. d. justitiemin. (folkpart.),

Socialmin. Adam Bachman, (folkpart.),

Livsmedelsmin. Jaan Kriisa, f. d. livsmedelsmin., (folkpart.),

Bildningsmin. Friedrich Sauer, rektor, (neutral).

De röster ökas i antal, vilka yrka på konstituantens upplösning och på ett påskyndande av nyvalen för parlamentet, ty folkets åsiktes och önsknings ha under tiden blivit helt andra än de representanters, som de en gång utsågo till sina lagstiftare. Man lovade allt, allt, men de partier, som då vunno folkets största förtroende, ha visat sig vanmäktiga i infriandet av sina löften. Ehuru kriget för länge sedan slutat stiga priserna alltfört och penningkursen faller oerhörd. Dyrtiden fortfar nu värre än förra. Man börjar litet varstans inse, att den plötsliga nationaliseringen av handel och privata företag (här menas icke godsens) icke varit lyckliga för vår unga stat och misstroendet växer bland vårt eget folk icke blott i utlandet. Men det är ju livet självt, som skall lära ett folk att inse vad som är nyttigt eller icke. Livets skola är även vad politiken beträffar den bästa. Måtte det lyckas den nya regeringen, som glädjande nog understödes av socialdemokraterna, att i någon mån förhindra missförhållandenas försämrande!

Den 17 augusti strandade en stor engelsk ångare Wardiston utanför Nargö. Båten var lastad med 6500 tonn stenkolk, som var ämnat till Helsingfors.

*

Sedan detta skrivits har fred mellan Råds-Ryssland och vapenvila mellan Finland och Råds-Ryssland ingåtts — Kriget mellan Polen och Ryssland fortfar däremot liksom förr. Polackerna ha under sista tiden haft någon framgång vid Tschanof, vilken stad

de intagit, men vid Warschau står det illa till, ryssarna ha nämligen närmast sig stadens fästningar. Polackerna ha dock sänt en fredsdelegation till Minsk värför en vapenvila är att förutse — Uti i stora världen sök England och Erankrike genom handelsförbindelser närma sig Ryssland och Tyskland gör detsamma, vilket Frankrike icke äser med blidda ögon. Ryssland och Tyskland äro två svårösta problem för Europas stormakter. I alla fall vilja vi så gärna hoppas, att en allmän världsfred såsmåningom kommer till stånd.

Sverige och Finland.

Ålandsfrågan.

Ålandsfrågan har under de sista månaderna, isynnerhet juni och juli, väckt mycken förbittring både i Sverige och i Finland. Den 31 maj ankom en deputation av landstingsmän från Åland till Stockholm och uppväckt Sveriges konung samt framförde befolkningens önskan att återföre Åland med Sverige. Deputationen mottogs vänligt och svenska regeringen uttalade förhoppningen att fredskonferensen skulle ställa sig välvillig till Ålands önskan, vidare erhöilo sändebuden till svar att deras sak skulle befrämjas i utlandet. Detta väckte den största harm i Finland, som naturligtvis betraktar Åland som en del av Finland och ett finländskt landskap och påstår att ett folks självbestämmanderätt vid ett sådant fall icke får tas hänsyn till, då det icke är hela finlands-svenska befolkning, som fått vara med om sakens bestämmande. Sverige betraktar frågan bland annat ur historisk synpunkt och finner, att ålänningarna ha rätt att själva bestämma till vilken stat de vilja höra. Finlands regering häktade nu de åländska ledarne Sundblom och Björkman, förklarande deras uppträdande för högförräderi, och sedan har det varit skarpa notväxlingar mellan de svenska och finska regeringarna. Det såg en tid mycket hotande ut. Saken har sedan lämnats till Nationernas förbundsrad och de häktade ha försatts på fri fot. Nummera ha vi all anledning att hoppas, att frågan löses på fredlig väg till ömsesidig illfredsställelse.

Meddelande

från svenska pastorskansliet i Reval den 9 juli.

Födde: René Strandberg 30. 6. i Nömme

Bekräftade nåddop:

Maria Nyman St. Rågö

Valfrid Elfengren St. Rågö

Johannes Grönlund St. Rågö

Alide Punder St. Rågö

Konfirmerade i St. Rågö Kapell den 4 juli:

Herman Rosenberg

August Gutman

Johannes Espling

Oskar Klingberg

En son.

Risberg, Uddeholm, Sverige 26. 7. 1920. Olga och Johannes Samberg.

Estlandssvenska Handelsbolagets medlemmar kallas till

allmänt möte

onsdagen den 1 sept. kl. $\frac{1}{2}$ 8 e. m. i svenska skolan.

Maria Espling
Maria Rosenberg
Lisette Österlind
Rosette Klement
Erik Grönlund
Robert Lundberg
Johannes Blomberg
Johannes Österdahl
Rosette Grönlund
Olga Nyman
Rosette Nyman
Magdalena Lindman
Hilda Nordman
Maria Bertholm
Anna Bertholm

Inflyttade: Karl Härd, från Dagö.

Roman Tamnik, från Dagö

Döde: René Strandberg, Nömme 6 dagar,

Jordfästa: Erna Lindgren, St. Rågö 7 år,

Anna Berrol, St. Rågö, 84 år,

Magdalena Söderström, St. Rågö,

[77 år.

Alida Grönlund, St. Rågö, 6 år,

Magdalena Lindkvist, St. Rågö

[66 år,

Utflyttad: Änkan Johanna O. K. Pettersson,

f. Gersdorff, till Nicolai förs.

Till Redakt. insända brev.

Ombedes att följande meddelande må införas i Kustbon.

Den 13 oktober förra året seglade ynglingen Axel Stavas från Odinsholm tillsammans med en estnisk gosse sent om kvällen i mindre öppen båt ut från Odinsholms fyr, för att föra båten till hamn på samma ö, dit den tyvärr icke ankom, utan med anledning av den tilltagande stormen troligen kantrade och de båda männen omkommo. Varken båt eller lik ha tills dato ingenting avhört och skulle nu dessa rader komma för någons ögon i Finland eller Sverige, dit liken möjligen flutit, så är hans signalement följande: 24 årig gosse med svart hår och svarta mustascher, läderhängslen med mäsingspännen, skjortan märkt med bokstäverna A. S. iförd endast strumpor, emedan träskorna naturligtvis försvunit; i vestfickan fanns också ett silver ankarur.

Skulle nu någon möjligen upphittat liket eller hört någonting därom, så ombedes godhetsfullt därom underrätta hans fader Johannes Stavas, Odinsholm, Hapsal, Estland. Vore mycket tacksam, om andra finska och svenska tidningar införde ovanstående.

J. S.

Brevlada.

A. Carlson, Tammerfors, Hamngat. 10. Mottagandet av Fmk. 6: — erkännes.

E. A. Nylund, Canada, Shaunavon Sask. Mottagandet av 1 Dollar erkännes. Tidningen sändes även under nästa år.

Redaktionen.